

عنوان مقاله:

بررسی میزان سازگاری شهرهای هوشمند با زمینه و بستر آن ها

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی توسعه شهری و منطقه ای، دوره 6، شماره 19 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

شادی شکری یزدان آباد - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمدرضا پورجعفر - استاد شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

مجتبی رفیعیان - استاد شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

رشد سریع جمعیت شهرنشین باعث بروز مشکلات شده است. یکی از این رویکردهای نوین برای حل مشکلات، شهرهای هوشمند هستند. هدف این پژوهش بررسی میزان سازگاری شهرهای هوشمند با زمینه و بستر آن ها است. پژوهش بنیادی-کاربردی است. از فراترکیب که یکی از روش های فرا مطالعه است و تحلیل محتوا استفاده شده است. رویکرد روش شناسی آمیخته (کمی- کیفی) بوده و داده های حاصل از این پژوهش که شامل ۷۰ منبع (عمدتا ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱) است، کتابخانه ای است. یافته های پژوهش نشان می دهد که اغلب منابع بررسی شده به لحاظ عناوین، فاقد عنوان مشابه با موضوع پژوهش بوده و به لحاظ زمینه محوری، تعداد زیادی از منابع دارای نمونه مطالعاتی هستند اما تنها به پیاده سازی اصول عام هوشمندسازی در نمونه مطالعاتی اکتفا کرده اند. همچنین به لحاظ محتوایی تعداد اندکی از منابع به موضوع بستر در شهرهای هوشمند توجه کرده اند و به ضرورت پرداختن به این موضوع تاکید کرده اند. در پژوهش های پیشین فقط به ضرورت موضوع سنجش میزان سازگاری شهرهای هوشمند با بسترهای شکل گیری آن تاکید شده است و همین نکته نشان دهنده این است که چالش معطوف به زمینه گرایی در شهرهای هوشمند به صورت مستدل و مستند نیازمند پرداختن بیشتر است و نتایج پژوهش، تأییدی بر این مدعا است که موضوع مورد بحث محمل مهمی در ادبیات برنامه ریزی شهری خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، زمینه محوری، فراترکیب، سازگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1433384>

